

[Clara Munck.]

det lovforslag, socialministeren har fremsat vedrørende ændringer i omsorgsloven. Vi synes, som der allerede er gjort opmærksom på, at den nye formulering har adskillige gode tilføjelser i forhold til den nugældende lov, og den er tilsyneladende også rigtigt bygget op på grundlag af de erfaringer, vi har fået. Det er jo ikke sådan, at man ude omkring i den sociale administration, hvad enten det drejer sig om folkevalgte eller om tjenestemænd, ikke i dag benytter enhver mulighed for at hjælpe den enkelte pensionist; men det er jo rigtigt, når vi har en omsorgslov, at det i den er fastslået, hvordan den forpligtelse er, man skal leve op til, og vi mener derfor, at fastsættelsen her af nødvendigheden af personlig vejledning og opbygning af fornødne bistandsmuligheder er rimelig og rigtig.

Vi er også meget glade for kap. 4 med den tydeliggørelse, den rummer af, hvorledes man forholder sig med pensionen, når en pensionist optages på alderdomshjem eller plejehjem. Vi har jo gang på gang været i den situation, at der har været økonomiske problemer; vi har også kunnet klare dem; men nu er det blevet tydeliggjort, nu er det en ret, man har i kommunerne, og jeg tror, man her har nået noget væsentligt og har fået en rigtig formulering på spørgsmålet om de økonomiske problemer.

Jeg kan måske sætte et lille udråbstegn ved § 11, stk. 2, om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan yde pensionister på alderdomshjem og plejehjem personlige tillæg. Jeg kan godt forstå den gode tanke, der ligger i det: at der f. eks. ud over de 99 kr. i lommepege, vi vil komme til, kan være grund til at dække særlige kørselsudgifter; men vi kan jo i udvalget drøfte, om vi har erfaring for, at der er behov for en sådan tilføjelse; den kan jo i visse tilfælde være lidt af en svaghed.

I kap. 6 om refusions- og revisionsbestemmelser er der kommet en tilføjelse, som jeg gerne vil sige et par ord om. Der står, at ministeren fastsætter taksten også for de efter § 2, stk. 2, godkendte hjem. § 2, stk. 2, indeholder jo ministerens nye beføjelse til at godkende oprettelse af daghjem, rekreationshjem og andre særlige

hjem for invalidepensionister og folkepensionister. Ministeren får altså yderligere den beføjelse, at han fastsætter taksten for disse hjem, og endelig står der, at udgifterne hertil kan anmeldes til refusion. Nu skal jeg såmænd ikke benytte taletiden til at spørge, hvad det er for hjem, ministeren har tænkt på; men jeg tror, at vi i udvalget virkelig til bunds må drøfte, hvad der ligger i § 2, stk. 2, sammenholdt med § 17.

I øvrigt har kap. 6 det meget gode ved sig, at vi nu får en fast regel for, hvad kommunerne kan få refunderet af de udgifter, der anvendes til omsorg. Som man erindrer, indeholdt jo den første lov en bestemmelse om, at socialministeren havde 1 mill. kr. til rådighed, hvoraf han kunne refundere kommunerne deres udgifter. Denne million blev senere til halvanden million, men med det kendskab, man har til omsorgslovens udbredelse, har ingen kommunalbestyrelser jo kunnet ane, hvor megen dækning de selv ville få inden for 50 procents rammen af de udgifter, der var afholdt. Nu slipper ministeren for sin hovedpine, og kommunerne får orden i sagerne. Vi ved, at vi har rådighedsbeløbet, og vi ved, hvor meget vi kan overføre under hensyn til de bestemmelser, der i øvrigt gælder om rådighedsbeløb. Det kan vi altså helt tilslutte os. Jeg synes, ministeren har glemt det lille beløb, han i bemærkningerne forbeholder sig selv; millionen gled ud; men jeg forstår på ministeren, at han mener, at han alligevel har særlige udgifter; det må jo så fremkomme på anden måde, da der ikke er redegjort for det i lovforslaget. Jeg vil gerne på linje med, hvad hr. P. E. Eriksen gjorde opmærksom på, sige, at vi er i den konservative folketingsgruppe forbavsede over, at socialministeren i dette udmærkede lovforslag alligevel kommer tilbage til forslaget af 1964 om, at et hjem, der optager mere end 8 pensionister, for hvis ophold der betales af det offentlige, skal afslutte overenskomst med kommunen og skal være en selvejende institution. Jeg skal ikke fordybe mig i de udmærkede argumenter fra de mange drøftelser, vi havde om dette spørgsmål, da vi første gang havde udvalgsarbejdet om omsorgsloven. Jeg ved godt, at socialministeren er elskværdig og forstående, og derfor tror jeg jo ikke, socialministeren foreslår dette, fordi han er